

emma

atenció a la gent gran

Núm. 13 / Desembre de 2015

L'àlbum de fotos d'en Pere Palau Verdaguer

Models d'atenció

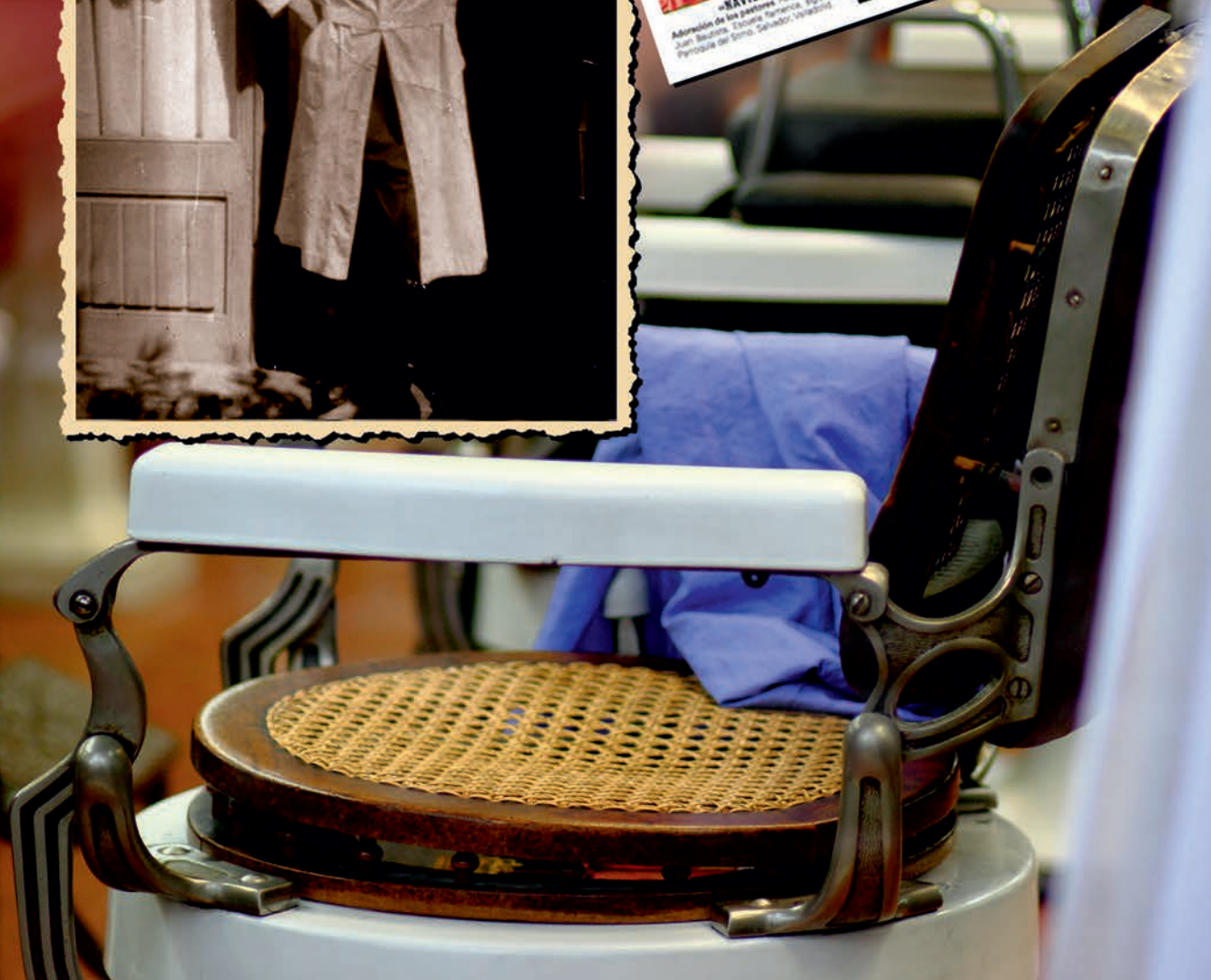
Els serveis complementaris

Conèixer millor la Concepció Puig i l'Isidre Bravo

Consells sobre la gimnàstica cerebral

El valor de compartir

Estigmes davant la figura del tutor legal

Editorial

Benvolguts i benvolgudes,

Quan falten pocs dies per les Festes de Nadal, la Fundació Emma edita la seva revista anual amb l'objectiu de donar a conèixer el dia a dia de la residència, dels seus residents i treballadors.

La Fundació Emma té cura de les persones grans en un moment vital i important de la seva vida, on l'atenció a rebre és un aspecte clau i el principal repte a assolir per part de tots aquells que tenim responsabilitat en el si de la residència.

Així doncs, la millora permanent de la qualitat en el servei i la millora de les instal·lacions i de l'edifici continuen sent una de les fites que tenim i que anem aconseguint a poc a poc, any rere any. Per això treballem amb diferents entitats públiques i privades per a fer-ho possible.

En aquest sentit, cal agrair al Departament de Benestar Social i Família del Govern de la Generalitat de Catalunya i al Ministeri de Serveis Socials que continuïn apostant per la Fundació Emma i per la seva millora contínua. Així com, agrair a "La Caixa", que a través de l'Obra Social hagi contribuït, enguany, amb una aportació econòmica important per a comprar mobiliari.

Aquesta confluència i voluntat positiva en pro de la residència esdevé una realitat pràctica gràcies al compromís i la vocació de servei de tots i cada un dels professionals que treballen a la Fundació Emma. En aquest sentit, cal destacar, per tant, la bona gestió de la direcció, la implicació de la regidoria de salut i serveis socials del nostre Ajuntament, així com la lloable labor humana i professional de tots i cada un dels treballadors i treballadores de la residència.

En definitiva, tot plegat és possible gràcies a la implicació i confiança de tothom i en concret de vosaltres, les famílies, els que creieu en la tasca que realitzen les persones que formen part de la Fundació Emma atenent a la gent gran.

Així doncs, només em resta desitjar-vos que passeu unes bones Festes de Nadal i que gaudiu de la lectura d'aquestes pàgines escrites des de la Fundació amb la sensibilitat i l'amor que els seus protagonistes es mereixen.

Bon Nadal i Felç 2016!

Ramon Roqué i Riu
Alcalde i President de la Fundació Emma.

Obra Social "la Caixa"

Models d'atenció

Mònica Rebollo Fernández. Directora de la Fundació Emma

En la nostra tasca, els aspectes que tendeixen a rebre una major atenció són els que afecten a decisions sobre la vida i la mort: com volem o no viure i com volem o no morir. L'ètica en la cura de les persones grans ha de tenir en compte l'amplíssima gama de qüestions que entren dins d'aquests dos aspectes.

Els darrers anys, lustres... potser segles, els diferents dilemes ètics han fet variar els models d'atenció a les persones. Hi ha diferents conceptes que ens acosten a comprendre el perquè uns models o els altres, i a entendre els canvis que aquests han propiciat.

L'autonomia és el dret que tenim les persones per controlar el propi destí, per exercir la voluntat personal. Aquest dret gira l'entorn de si la persona és capaç de valorar les situacions i prendre decisions racionals de manera independent.

La beneficència denota el deure de fer el bé i evitar fer mal als altres, d'ajudar directament. És una idea paternalista en que un es transforma en ajudant de l'altre, en la presa de decisions, en la cura i les atencions,... com ho pot fer un pare o una mare. Però aquesta manera de procedir, entra en conflicte directe amb el principi d'autonomia. Durant molts anys, aquest model era el que s'utilitzava en les residències, amb una justificació molt clara i molt digna: els perills que es prevenien i els beneficis que s'obtenien es consideraven majors que la pèrdua d'autonomia. Quan la persona estava massa malalta per triar, algú ho havia de fer per a ella.

El model **bio-psico-social** es considera molt més ampli per explicar la qualitat de vida de les persones grans, evita les mancances dels models benèfics o mèdics, i inclou molts més aspectes psicològics i socials. Aquest model emmarca en l'individu les seves relacions, la persona, el comportament, l'entorn, la família, les relacions socials... però exclou les influències d'altres factors que constitueixen l'entorn natural de la persona, com són la parella, la comunitat, la societat, la religió...

El model **funcional** explica les variacions de l'estat funcional de les persones com a indicadors per identificar un canvi en la qualitat de vida. El decliu funcional no ha de ser considerat com una malaltia, ja que està condicionat pels canvis que es van produint amb l'edat. Contempla diferents fonts de benestar que fonamenten la qualitat de vida: família, educació, condicions de vida, ingressos, la comunitat, la cultura... i ens ajuda a entendre perquè persones amb les mateixes malalties perceben pitjor o millor qualitat de vida, o valoren de manera diferent el seu benestar.

El model que s'està imposant actualment,

i cap on pretenem tendir nosaltres, és el de **Atenció Centrada en la Persona**. Aquest model pretén la qualitat màxima en la atenció. Tampoc és que això sigui nou, de fet, durant els darrers anys, ja s'ha produït una millora notable en quant als equipaments i la professionalització dels treballadors. Aquest model emfatitza en la bona praxi professional per davant de la gestió del servei. El paper que hi juguen les persones ateses, el fet que siguin elles mateixes qui controlin la seva vida quotidiana i que preguin les pròpies decisions atorga el grau de personalització del servei, per davant de la rigidesa organitzativa, el desconeixement de la vida i les prioritats de les persones que s'atenen o l'aplicació de procediments i protocols uniformes i iguals per tothom.

Amb aquest model pretenem harmonitzar l'organització del servei amb les preferències i desitjos de cada una de les persones usuàries. Els principis en què es basa aquest model serien: reconèixer a cada persona com a ser únic, singular i valuós, el coneixement de la seva biografia, afavorir la seva autonomia i les seves capacitats, i la importància del seu entorn i el suport que en pugui rebre. La individualització, la possibilitat de triar com vol ser atès o quins tractament vol rebre

Us presentem el decàleg que ha de regir la nostra tasca:

DECÀLEG DE L'ATENCIÓ CENTRADA EN LA PERSONA

1. Totes les persones tenen dignitat
2. Cada persona és única
3. La biografia fa la singularitat
4. Les persones tenen dret a controlar la seva pròpia vida
5. Les persones amb greus afectacions també tenen dret a exercir la seva autonomia
6. Totes les persones tenen fortaleses i capacitats
7. L'ambient físic influeix en el comportament i el benestar subjectiu de la persona
8. L'activitat quotidiana té una gran importància en el benestar de la persona
9. Les persones són interdependents
10. Les persones són multidimensionals i estan subjectes a canvis

Us volem convidar a participar amb nosaltres d'aquest nou model, a fer suggerències, a comentar qualsevol aspecte que penseu que pot ser important per al vostre familiar o conegut, o per al funcionament del servei. I també us demanem col·laboració i paciència en els canvis que es puguin anar succeint.

Coordinació de redacció: Ma. José Rodríguez

Edició: Fundació Emma

Amb el patrocini de:
AJUNTAMENT DE LA BARONAL VILA
DE SANT JOAN DE LES ABADESSES

L'àlbum de fotos d'en Pere Palau

Imma Garcia Escobar,
infirmiera de la Fundació Emma

Un fred dia d'hivern, el 21 de desembre del 1931, va néixer en Pere Palau Verdaguer a Riudaura. En una família humil, ell era el tercer de 8 germans.

Amb 8 anys ja va haver d'anar a atalaiar vaques a la muntanya. Les vaques es deien, casualitats de la vida, Blanca i Virada. Va ser una infància dura, on ell sempre recordava que passava por i s'enyorava de la seva família.

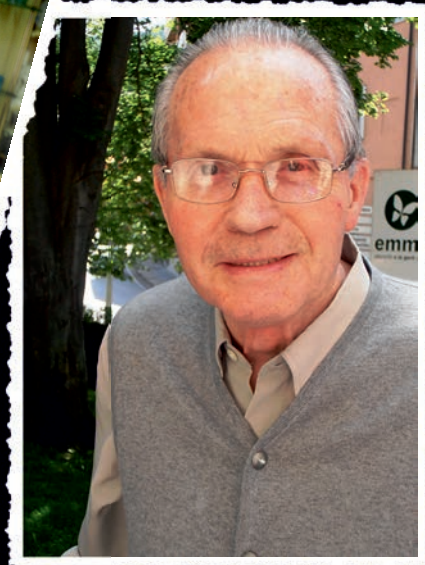
Quan ja va tenir 12 anys es van mudar a Sant Joan de les Abadesses. Va estar pasturant cabres fins als 14 anys, edat en què va començar a treballar a la fàbrica tèxtil Cal Gat (Can Pierre). Quan acabava la seva jornada laboral, se n'anava a fer de barber, i de casa en casa va anar aprenent l'ofici familiar.

Amb 16 anys va començar a festejar amb la seva actual dona, la Blanca. Els hi agradava molt anar a ballar. Ell, des de ben jovenet, ja ballava els "ballets".

Com tothom en aquella època, quan va arribar als 18 anys, li va tocar anar a fer la mili. Va estar 8 mesos a les mines de carbó de Surroca, i la resta va estar a Figueres, on feia de barber a un local pròxim a on està actualment el museu Dalí.

Als 23 anys, després d'estar separats el temps de la mili, en Pere i la Blanca van decidir casar-se. Ho van fer en un casament doble, amb el germà

de la Blanca i la seva parella. Aquest doble enllaç es va celebrar el 30 d'Octubre del 1955.

Com era costum al poble, molts dies anaven a Sant Antoni. Allà es reunien i passaven el dia entre jocs de cucanya, sardanes i menjar.

En Pere sempre ha estat un senyor molt elegant, li agradava vestir-se amb camisa i corbata, inclús per anar a treballar.

Al 1956, va néixer el seu primer fill, en Joan. I un any més tard, en Pere va agafar la barberia, que estava a sobre el bar de "Ca la Mercè". Al 1963, 7 anys més tard, van augmentar la família amb el naixement d'en Jesús.

A part de la barberia, en Pere revenia la loteria que comprava a Ripoll, ja que tenia el carnet, i més endavant, al 1987, va poder demanar l'administració de la loteria de Sant Joan de les Abadesses .

Una de les seves grans aficions era el futbol, sobretot l'equip del poble "l'Abadessenc", del qual va ser vicepresident, juntament amb en Pere Juncà.

Després de tota una vida dedicada a fer de barber, conegut i estimat per tot el poble, als 65 anys va arribar el moment de jubilar-se. Va tancar la barberia i va cedir la loteria a un dels seus fills, en Jesús.

I des del 28 de maig del 2014 viu a la Fundació Emma de Sant Joan de les Abadesses, on també l'estimem i apreciem molt.

Aquest any, ha estat un any especial per en Pere i la Blanca: han arribat als 60 anys de casats. Moltes felicitats!!!

L'opinió de l'especialista

Fomen part de l'activitat del centre i de la vida diària dels nostres residents

Serveis externs de la Fundació

Perruqueria

Hola som perruqueria Fina i Montse... Des de fa ja uns quants anys venim a oferir el servei de perruqueria. Recordo perfectament quan ens va arribar una carta que ens demanava si volien oferir el servei de perruqueria, també ens deia les condicions que la Fundació volia. No vaig pensar-hi gaire a contestar doncs l'agraïment en vers la Fundació es molt ja que la meua mare va ser resident durant 5 anys degut a una embòlia cerebral. Passàvem moltes estones. El pare també va escriure un munt de poemes dedicades a la Fundació, a la mare i a les monges que en aquell moment hi eren. Mai vaig pensar en la part econòmica. Ara, després dels anys, sé que la satisfacció personal que tinc és el que val. Oferim un servei, posem guapes a les dones, riem i cantem si es necessari. Ens adaptem al que convé. Hem passat moments tristos quan algú se'n va, doncs els hi agafem molt carinyo. Com a professionals ens omple! Estimem la professió i fer un servei és per a tothom. Tota la família ho fem el millor que sabem i jo particularment que començo a tenir una edat penso que si un dia tinc que ser resident de la Fundació també m'agradarà rebre aquest servei.

Fina Picola i Montse Muro

Barberia i perruqueria

Avui he d'expressar, en paraules, les experiències viscudes durant els trenta anys d'oferir els serveis als residents de la Fundació Emma,

popularment coneguda com l'Hospital. Complicada tasca. Un client deixa de ser-ho per convertir-se en amic (això no te preu), i posteriorment en còmplice dels seus secrets (això et culmina com a persona). Aquest procés es produeix per l'evolució pròpia de la vida, una evolució dura i imparabile, que va cremant les pròpies etapes com a professional, i passes de ser l'Andreu o en Dalmau a ser el barber, el tu i... finalment, un somriure al rostre de l'ancià, vull entendre que les seves sensacions -no records- sobre la meua persona li són agradables, i això m'omple de satisfacció. Quan ets amb ells i les seves paraules es converteixen en mirades, profundes mirades, t'ajuden a afrontar la teua pròpia vida amb altres valors. Només puc agrair les seves converses, els seus consells, les seves anècdotes... els seus silencis, ja que m'han fet créixer com a persona i veure la vida des d'una perspectiva privilegiada. En recordo molts, però no a tots, com jo voldria! Una abraçada a tots.

Andreu Dalmau

Esteticien

Hola soy la Mª Victoria, la esteticien de la Fundación Emma, me conocen como "Mariví"; la chica que hace 6 años empezó a venir cada quince días a depilar cejas, bigotes y cortar uñas de las manos.

Al principio solo venían tres o cuatro señoras. Enseguida se fueron animando y apuntando muchas más. Ahora vengo cada semana y tengo

la tarde ocupada. Hacen cola para arreglarse. Nadie quiere ser la última y a veces tengo que dejar alguna persona para la semana siguiente. Si no puedo venir o tengo que cambiar el día, preguntan por mi continuamente. Eso me aporta una ilusión y satisfacción inmensa. Me siento útil y especial. No tiene precio. Es MARAVILLOSO. Verlas con sus uñas pintadas en color rojo, azul, rosa... se sienten como en su juventud. Dicen: nunca me había pintado las uñas y ahora en mi vejez, fíjate! Si me viese mi marido! se rien conmigo y yo con ellas. Se nos pasa la tarde volando y la semana todavía más. Espero poder venir muchos años para seguir disfrutando de mi trabajo en compañía de todas ellas, recibiendo amor, cariño, sonrisas y rabetas incluidas, que me llevan a poder tratar a cada una con mucha sensibilidad y comprensión.

Ahora estamos dando y recibiendo mutuamente. Es maravilloso. Una suerte poder estar con residentes y personas que trabajan y dirigen la Fundación.

Ma. Victòria Montero

Podologia

El servei de podologia es fa un dia al mes i normalment coincideix amb l'últim dilluns. Un dels aspectes més gratificants és el tracte directe amb els residents: les anècdotes que compartim i les seves ocurrències. També m'agrada el bon ambient entre el personal del centre.

Oriol Cortés

Coneguem millor a...

CONCEPCIÓ PUIG MARANGES

Anna Escribà Salvans, fisioterapeuta de la Fundació Emma

El teu millor record: El dia del meu casament.

Un lloc per perdre't: El Santuari del Far, passat Olot.

L'última cosa que fas abans d'anar a dormir: Vaig a fer un riu!

Alguna cosa per la qual valgui la pena lluitar: Per la canalla

El teu color preferit: El vermell

Una situació on et sens ridícul: Em sento ridícula en els llocs que em són desconeguts

Una paraula: "Testimo!"

Un o una cantant: En Julio Iglesias.

Un moment de la teva vida: Quan van néixer la meva canalla, els quatre, tres nens i una nena.

Un artista: M'agradava molt la Katharine Hepburn

Una ball: Tots els que siguin lents....

Una flor: Una gladiola

Una afició: Ballar

Quan et diuen Fundació Emma, què et ve al cap... que jo hi estic molt bé!

ISIDRE BRAVO RIERA

Florentina Suriñach Costa, coordinadora de la Fundació Emma

El teu millor record: l'estada a Barcelona amb els pares

Un lloc per perdre't: Un casal d'avis

L'última cosa que fas abans d'anar a dormir: pensar en la mare

Alguna cosa per la qual valgui la pena lluitar: per la mare

El teu color preferit: el lila

Una situació on et sens ridícul: fer el pallaso en una festa

Una paraula: amic

Un o una cantant: Luis Mariano

Un moment de la teva vida: El meu primer atac epilèptics

Un artista: Toni Curtis

Un ball: El tango

Una flor: Rosa

Una afició: El futbol, esport en general

Quan et diuen Fundació Emma, què et vé al cap: la residència a on estic.

Un bon consell: Gimnàstica cerebral

Lidia Pous Camps, psicòloga de la Fundació Emma

Anar al gimnàs o practicar el "running" està de moda. Els gimnasos s'emplenen i les curses populars baten rècords en nombre d'inscrits, però alerta! Sovint ens descuidem una part essencial del nostre cos que també és necessària entrenar: el cervell!

Els humans som animals de costums, doncs ens encanta instal·lar-nos en la rutina. Fer el mateix cada dia no suposa cap esforç per el nostre cervell i quedar-nos estancats en determinades maneres d'actuar obstaculitza la nostra capacitat de respondre eficaçment davant les situacions. No permetis que el teu cervell sigui un mardós!! Mentre que hi ha hàbits que és contraproduent alterar, com per exemple l'horari dels àpats o els patrons de medicació i de son, hi ha altres activitats senzilles que podem posar a prova en el nostre dia a dia que ens ajudaran a entrenar la ment i a dilatar una bona salut mental.

Maneres curioses i senzilles d'exercitar el teu cervell

1. Repte amb la llista de la compra: Deixa la llista de paper i comença amb la llista mental! Abans de sortir a comprar, passa uns moments memoritzant el que hagi de comprar. Potser al principi et costarà una mica però ja veuràs com aniràs millorant la memòria.

2. Mapa mental: Després de passar el dia fora de casa intenta dibuixar un mapa amb del recorregut que has realitzat durant el dia. Repeteix-ho cada vegada

que facis un camí nou. Milloraràs la teva capacitat mental i desenvoluparàs intel·ligència espacial.

3. Al revés: Si la teva mà dominant és la dreta escull la mà esquerra per un dia i viceversa. Et serà més costós rentar-te les dents o obrir la porta però les teves neurones s'entrenaran de valent!

4. Bon humor: El riure ens provoca una sensació d'alleugeriment ja que influeix en l'homeòstasi (equilibri) cerebral. Riure és un procés emocional- cognitiu que ens aporta plaer i benestar físic i psíquic, vitalitat i estimula comportaments positius que a curt i a llarg termini ens ajudaran a gaudir d'una bona salut mental.

EFFECTE STROOP

És una interferència semàntica produïda per una conseqüència del nostre automatisme en la lectura. Això ens passa quan el significat de la paraula interfereix en la tasca de nombrar, per exemple, el color amb el que està aquesta paraules: Per experimentar aquest fenomen llegeix les paraules presentades a continuació!

**LILA VERMELL NEGRE BLAU NEGRE
GROC BLAU TARONJA VERMELL BLAU
NEGRE VERMELL NEGRE TARONJA LILA**

Activitats

Susanna Armengol Puigoriol, terapeuta ocupacional

Ha passat un altre any i a la Fundació Emma no hem parat! ens agrada mantenir-nos actius, fer sortides... a més de les activitats que realitzem cada dia: bitlles, petanca, joc d'aeros, bingo, bingo musical, manualitats, plegar roba, jocs de taula, tallers de memòria, gimnàstica, psicomotricitat... Com cada any fem un resum fotogràfic de les sortides, esperem que el gaudiu i els participants us hi trobeu representats.

NADAL, PASTORETS I ARRIBADA DELS REIS

La residència engalanada. Una coral nadalenca dels treballadors varen felicitar el Nadal. I un sorteig que va permetre a dos residents cagar el tió d'aprop. Mireu quines cares de felicitat!

CARNESTOLTES

Una figura que està molts dies entre nosaltres. Durant hores tots fórem infermers o infermeres!

FESTA DE LA PRIMAVERA

Quan arriba el bon temps ens agrada sortir i fer activitats al jardí. La festa de la primavera ens convida a plantar geranis i hortalisses.

FESTA MOLT ESPECIAL: EL CENTENARI DE FRANCISCO LEIVA

Una festa molt bonica. Lliurament de la medalla commemorativa dels 100 anys de la Generalitat de Catalunya. La lectura d'en Pepe amb dedicatòria. Cantada de cançons i fotos amb la família per l'àlbum de records.

DIADA DE SANT JORDI

Quina parada més bonica, veritat? tot realitzat per nosaltres! Gràcies per la compra de les roses que hem fet amb amor. Les vendes ens animen a continuar l'any que ve. El vermut al passeig és una tradició. Quina colla més gran!

DINAR DE GERMANOR AMB LES FAMÍLIES

Aquest any sí! Hem pogut celebrar el dinar de germanor. Que bonic ha estat! Cada any augmenten els familiars que ens acompanyen i ens fa molt feliços. Moltes gràcies. Esperem poder-hi tornar!

EXCURSIÓ A CAMPRODON

ARRIBA EL BON TEMPS

És hora de les Caramelles i migdies assolellats prenent un aperitiu

LA VISITA DEL BISBE DE VIC

Vàrem parlar amb Romà Casanova, bisbe de Vic, en una visita pastoral del mes de novembre. A la fotografia amb residents i personal

SISÈ CAMPIONAT DE BITLLES A CAMPRODON

Preparat a consciència vàrem mereixer el tercer premi gràcies al bon joc de la Caterina. Medalles per a tots en un dia de convivència.

ANIVERSARIS: MOLTES FELICITATS

ELS PANALLETS I LA CASTANYADA

L'última festa que hem posat a la revista d'aquest any. Quin ball! Mireu les cares! Que bé ens ho vam passar!

VISITA AL CEMENTIRI

Recordar els que ens han precedit, familiars, amics... forma part de les tradicions de la diada de Tots Sants.

Records enyorats viscuts amb il·lusió

Carmen Blanco, gerocultora responsable de centre de dia i Anna Pérez, responsable higienico sanitaria

MARIA BASAS MIRABET

Quan vaig fer la primera comunió em va fer molta il·lusió, però l'alegria més gran de la meua vida va ser casar-me enamorada del meu marit. També m'agradava molt anar a ballar balls com el xotis, pasdoble i el ball rodó.

CASIMIRO ESTER PALAU

M'agrada molt el cine, tinc més de cent pel·lícules. Quan feia de carreter m'ho passava molt bé fent de transportista, ho feia amb un carro i un cavall, però el que em faria molta il·lusió es portar un carro de passeig de sis cavalls.

PURA PÉREZ ESTUPIÑA

El dia que em vaig casar és inolvidable. Varem anar a Barcelona i al cinema a veure "La Rosa Negra" de Tairon Power. Tinc molts bons records d'anar al circ. Recordo també a la meua madrastra, l'estimava. Em va portar a Barcelona i comprar un vestit molt maco de comunió.

ROSARIO ORTA GÓMEZ

Me ha gustado siempre la fiesta mayor del pueblo, me lo pasaba muy bien. La ilusión mayor de soltera y era joven fue cuando me casé. También me hizo mucha ilusión comprarme el piso. La última gran ilusión que he tenido ha sido el nacimiento de mis nietos.

PILAR SERRA COLOMER

Recordo la caminada de Queralbs a Núria. Dues vegades per promences. En una vaig anar a dinar a la font, feia molt vent i se'ns va emportar l'ampolla d'aigua i el cabàs. Van anar riu avall. Encara deuen ser-hi!

JESÚS CASAS PICAS

Quan en vaig casar va se un dia extraordinari. Ens vam casar al monestir de Ripoll. La meua dona estava molt maca. També recordo quan va néixer la meua neta. Va ser un dia de molta emoció.

SABINA FARRÉS VERDAGUÉ

El dia del casament va ser un dia maco i vam anar a celebrar-ho a la Fonda del Ter. El meu home era castellà, de Granada. Era una persona molt bona amb tothom.

Voluntariat. El valor de compartir

Ma. José Rodríguez Garrido, treballadora social de la Fundació Emma

El voluntariat de la Fundació Emma està format per un grup de persones, homes i dones, bàsicament de Sant Joan de les Abadesses, que de forma lliure, reflexiva i voluntària han adquirit un compromís i un paper específic en la Fundació, aportant una altra mirada diferent i complementària al treball dels professionals que hi treballen.

Alguns dels valors que el sustenten són la solidaritat amb aquells més vulnerables i una especial sensibilitat cap a les seves necessitats, la participació, la grauitat i el seu compromís, entre d'altres.

Molts d'ells compten amb anys d'experiència realitzant activitats de voluntariat. En aquest temps han après a compartir i viure el moment present sense esperar ni tenir expectatives a llarg plaç, han après a gaudir i a compartir els petits moments i instants de la vida que sovint passen desapercibuts per aquells que no paren atenció, han après a escoltar sense necessitat d'emetre paraules, coneixen i entenen la profunditat d'una mirada, sabem que els afectes i l'agraïment que com-

parteixen no tenen preu i que val la pena estar presents perquè són conscients que aprenem els uns dels altres convivint i compartint els bons i els mals moments.

També han hagut de viure i compartir les pèrdues, en ocasions en silenci, d'aquells amb els que un dia varen compartir moments d'intimitat i complicitat. Són moments difícils amb els que han d'aprendre a conviure.

Donar... i... rebre forma part de l'activitat voluntària, almenys això és el que els diuen moltes vegades. Ens regalen amb generositat i desinterès el seu temps, la seva voluntat, bones intencions i sense demanar-ho reberem afecte, agraïment i un somriure que els omple de felicitat.

Des de la Fundació Emma esperem i desitgem continuar compartint ara i en el futur moltes més experiències de persones que de forma tan generosa s'apropen a nosaltres amb ganes de compartir i de viure més a prop una forma d'aprenentatge de la vida amb aquells que tenen molt camí fet i són uns grans coneixedors del món que han viscut.

Estigmes davant la figura del tutor legal

Professionals de la Fundació Tutelar del Ripollès

www.tutelardelripolles.cat

Des de la Fundació Tutelar del Ripollès atenem a les persones a través de l'exercici dels càrrecs tutelars, quan a aquestes se'ls ha modificat judicialment la capacitat. Són persones que en algun àmbit

de la seva vida (sanitari, social, econòmic...) necessiten del nostre suport, perquè presenten malalties degeneratives, discapacitat intel·lectual, malaltia greu no reversible i amb risc d'exclusió social i quan la família (generalment pares, mares o fills i filles) no se'n poden fer càrrec o ja no hi són.

La nostra feina es basa a defensar els drets i a protegir les persones que atenem, vetllant perquè tinguin el màxim benestar possible.

Sovint ens trobem que al voltant de la figura del tutor legal hi ha molts estigmes que ens agradaria desmitificar.

- Els acompanyem en les seves decisions i els ajudem perquè aquestes es realitzin, NO és cert que decidim per ells.
- Defensem els seus drets. Són propietaris; poden vendre i comprar. Poden votar... Tot això ho sol·licitem explícitament al jutjat per garantir-los aquests drets. No és cert que tutelar vulgui dir la pèrdua d'aquests drets.
- Complim la seva última voluntat i lliurem els seus béns a l'hereu designat. NO és cert que ser tutor vulgui dir rebre l'herència de la persona.
- És un servei gratuït finançat pel Departament de

Benestar Social i Família. NO és cert que tingui un cost per a les persones que atenem.

- Presentem anualment la gestió realitzada de cada persona davant del jutge, demostrant una bona gestió i administració dels seus béns, així com una correcta atenció personal. NO és cert que no donem explicacions de la feina que fem.
- Sempre que sigui positiu, facilitem el contacte i les visites amb els familiars o persones del seu entorn. NO és cert que no comptem amb la família i que trenquem els vincles familiars.
- Potenciem l'autonomia i la independència personal perquè la mesura de suport tingui un final. NO és cert que sigui una mesura irreversible.
- La feina que fem és donar suport i protegir les persones de possibles abusos de tercers. NO és cert que sigui per controlar, SÍ per protegir.

Ens agrada la feina que fem. El Jutge ens designa perquè defensem i protegim els drets de les persones més vulnerables, com ho faria la família, i els acompanyem en les seves il·lusions i desenganys en el camí de la vida, compartim els seus reptes personals i som testimonis que els canvis que es van produint amb el temps, els ha millorat la qualitat de vida i els ha fet feliços. Aquesta és la gratificació més valuosa per a totes les professionals!

I per tant, les 55 persones que tutelem al Ripollès i nord d'Osona, són el que ens motiva a continuar treballant i millorant per aconseguir que el seu camí sigui més planer.